

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 13C/33/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5305208376
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5305208376.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a v právnej veci navrhovateľky Q.. Q. J., K.. XX.X.XXXX, O. Š. XXX/XX, I. K. B., zastúpenej JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom so sídlom Kukurelliho 1505/50, Humenné proti odporcovi J. W. S., W.. W. Y.. R.., Q. Č.. XXX, H.: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., Potočná 2835/1A, Čadca, v konaní o zaplatenie 1 108,68 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 567,68 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012: "z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne - ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010 okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obdo 31/2009 zo dňa 24.3.2010 o iný predmet konania, teda o zmenu žaloby ide spravidla v prípade, ak navrhovateľka požaduje iné plnenie alebo požaduje rovnaké plnenie, ale odvodzuje ho z iného skutku, ako ho opísala v žalobe. O zmenu žaloby nejde, ak na základe toho istého skutku mení iba právnu kvalifikáciu.

Súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2008 sp. zn. 11M Obdo V 19/2007, podľa ktorého "...za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností, než tých, ktoré uviedol v žalobe. "

Aj zo záverov v uznesení Krajského súdu v Žiline číslo konania 7 Co 312/2014-142 zo dňa 30.7.2014, ktorým bol zrušený, rozsudok Okresného súdu Čadca číslo konania 6C/109/2007-123 zo dňa 10.12.2013 a týka sa rovnakých účastníkov konania a druhovo totožného sporu s týmto sporom, vyplýva, že navrhovateľka v uvedenom spore 6C/109/2007 jednoznačne skutkovo vymedzila svoj nárok ako právo vyplývajúce zo zmluvného vzťahu existujúceho medzi účastníkmi konania - nájomnej zmluvy. Tým podmienila koncepciu procesnej obrany odporcu a smer dokazovania. Uplatnenie nároku z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky, respektíve z iného titulu, by zmenilo aj charakter obrany odporcu oproti pôvodnej obrane. Rovnako aj činnosť súdu by bola zameraná na objasnenie odlišných skutočností, pre posúdenie ktorých nebol vytvorený dostatočný podklad. Preto odvolací súd v záveroch svojho rozhodnutia vyslovil záver, že tvrdenie uvedených odlišných skutočností v porovnaní s pôvodným návrhom treba vyhodnotiť ako zmenu návrhu a o zmene návrhu rozhodnúť.

Zo skutkového stavu súd ustálil, čo tvorí predmet sporu, ktorým sa cítil byť viazaný podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP. Pánom sporu - "dominus litis" je navrhovateľka. Len ona mala právo disponovať návrhom a len ona mala dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v návrhu. Navrhovateľku viazala povinnosť produkovať a preukázať všetky tvrdenia už v návrhu (§ 79 ods. 1, 2 OSP), teda už v prvom úkone, ktorý jej patril. Súd je návrhom - predmetom sporu viazaný, nemôže ho prekročiť a z vlastnej iniciatívy prispôbovať tvrdený skutkový stav výsledkom dokazovania. Tým by došlo k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania. Navrhovateľka bola aj právne zastúpená, súd nemal poučovaciu povinnosť podľa § 5 ods. 2 OSP ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Splnil si poučovaciu povinnosť podľa § 118 ods. 2 OSP a navyiac pri niektorých dôvodoch uviedol aj predbežný právny názor podľa § 100 ods. 1 OSP. Navrhovateľka - jej právny zástupca, si boli vedomí sporných bodov oboznámených na pojednávaní, preto, podľa názoru súdu, nie je dôvod tvrdiť, že rozsudok je "prekvapivý, nečakaný". Navrhovateľka mala dostatočný časový priestor na produkovanie tvrdení, dôkazov - od podania návrhu dňa 23.12.2005 do rozhodnutia súdu dňa 24.3.2016 (11 rokov).

Súd je viazaný nielen predmetom sporu, ale aj skutkovým základom uplatneného nároku, teda rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami.

Navrhovateľka v návrhu tvrdila, že získala vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Q. na základe darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000. Ako súčasť tvrdení v návrhu - dôkaz, uviedla darovaciu zmluvu V XXXX/XXXX, ktorú pripojila na čl. 187 spisu. Súd mal teda za to, že súčasťou skutkových tvrdení sú aj skutočnosti vyplývajúce z obsahu darovacej zmluvy. Darovacia zmluva bola uzavretá dňa 19.9.2000 a zavkladovaná na katastri nehnuteľností dňa 13.11.2000 pod číslom V XXXX/XXXX. Súčasťou skutkových tvrdení v návrhu bolo aj tvrdenie, že navrhovateľka na základe darovacej zmluvy získala od otca - X. J. v sporných nehnuteľnostiach spoluvlastnícky podiel vo výške 100000/10500000, ktorý bol v prospech navrhovateľky zapísaný na LV č. XXXX. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že uplatňuje proti odporcovi nárok na zaplatenie nájomného za rok 2003 v celkovej výške 33 400,- Sk (1 108,68 €) s 13%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.1.2004 do zaplatenia. Odporca vyplácal ostatným prenajímateľom v roku 2003 nájomné vo výške 3 340,- Sk za 1 podiel. Navrhovateľke odmietol vyplatiť nájomné za rok 2003 za 10 podielov. Pripojil k návrhu aj nájomnú zmluvu zo dňa 4.1.2000 uzavretú medzi navrhovateľkou a odporcom (čl. 5). Predmetom nájomnej zmluvy je spoluvlastnícky podiel navrhovateľky k sporným nehnuteľnostiam, ktorý získala darovacou zmluvou od X. J., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX. Výška spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky je pre rok 2000 "10 podielov". Pre rok 2000 bolo v nájomnej zmluve dohodnuté nájomné za 1 podiel 6 300,- Sk. Na ďalšie časové obdobie malo byť nájomné dohodnuté dodatkom k zmluve. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

Podľa § 153 ods. 2 OSP a § 152 ods. 2 OSP sa súd cítil byť viazaný uvedeným predmetom sporu a základom uplatneného nároku. Z rozhodujúcich skutkových tvrdení je preukázané, že navrhovateľka žiadala nájomné - zmluvný nárok na základe nájomnej zmluvy zo dňa 4.1.2000 za rok 2003 vo výške 33 400,- Sk (1 108,68 €) s 13%-ným úrokom z omeškania ročne od 1.1.2004 do zaplatenia za nájom spoluvlastníckych podielov získaných od X. J. darovacou zmluvou V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, zavkladovanou na Správe katastra Čadca dňa 13.11.2000 pod číslom V XXXX/XXXX. Spoluvlastnícke podiely na základe darovacej zmluvy sú zapísané na LV č. XXXX kat. úz. Q..

Predmet sporu, ktorým bol súd viazaný, bol upresnený aj spornými a nespornými bodmi podľa § 118 ods. 2 OSP, ktoré súd oboznámil na pojednávaní a predbežným právnym názorom podľa § 100 ods.

1 OSP. Zároveň čo do predmetu sporu a viazanosti súd bol viazaný aj záväzným právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení č. k. 8Co/808/2014-297 zo dňa 31.7.2015, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 13C/33/2006-265 zo dňa 25.9.2014. Proti uzneseniu Okresného súdu v Čadci 13C/33/2006-272 zo dňa 25.9.2014, ktorým súd zmenu návrhu nepripustil, právny zástupca navrhovateľky odvolanie nepodal.

Vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu a z jeho záverov, ktoré sú nasledovné. Odvolací súd uviedol, že podľa § 95 ods. 1, 2 OSP prvostupňový súd môže zvážiť iba to, či výsledky doterajšieho konania (ako celku) môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Ak to tak je, musí zmenu pripustiť. K zmene návrhu môže dôjsť kedykoľvek. Nie je povinnosťou navrhovateľky uviesť právny dôvod, ale o zmenu návrhu ide, ak požaduje totožné plnenie, ale z iného skutku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo/31/2009 zo dňa 24.3.2010). Zmena návrhu nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Úvaha o tom patrí len súdu prvého stupňa. Odvolací, ani dovolací súd nemôže preskúmať správnosť úvahy súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na pripustenie zmeny návrhu. Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 3 písm. f) OSP). Ani dovolací súd z hľadiska procesnej vady podľa § 237 písm. f) OSP nemôže preskúmať správnosť úvahy súdu riešiaceho otázku, či výsledky konania môžu alebo nemôžu byť podkladom o zmenenom návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/161/2011 zo dňa 29.9.2011). Uložil prvostupňovému súdu, že je povinný vyporiadať sa s otázkou nároku uplatneného navrhovateľkou v konaní vrátane alternatívneho uplatnenia. Zároveň sa súd mal zaoberať argumentami navrhovateľa, ktorými alternatívne vymedzil svoj nárok a zdôvodniť preskúmateľným spôsobom, prečo zmenu návrhu nepripustil. V nadväznosti na § 226 OSP sa súd cítil byť viazaný závermi odvolacieho súdu, z ktorých vyplýva, že odvolací súd podania navrhovateľky nevyhodnotil ako procesné návrhy na pripustenie zmeny návrhu podľa § 95 OSP (čl. 129, 230). Z uvedených dôvodov v zhode so závermi odvolacieho súdu súd nerozhodoval o pripustení zmeny návrhu. V súlade so závermi odvolacieho súdu mal za to, že ide o alternatívny spôsob uplatnenia nároku a s alternatívnym spôsobom uplatnenia nároku sa vypořiadal v odôvodnení rozsudku.

Uvedeným predmetom sporu sa súd cítil byť viazaný.

Odporca sa k uvedenému návrhu vyjadril na čl. 15 a nasl. spisu tak, že nárok navrhovateľky nie je daný, pretože nájonná zmluva je neplatná. Nájonnú zmluvu považoval odporca za neplatnú z dôvodu neplatnosti darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, ktorou otec X. J. previedol vlastnícke právo na dcéru - navrhovateľku k spoluvlastníckym podielom v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Q.. Pred Okresným súdom v Čadci prebieha konanie o určenie neplatnosti darovacej zmluvy pod spisovou značkou 6C/648/2001. V konaní sp. zn. 6C/648/2001 odvíjal odporca neplatnosť darovacej zmluvy od toho, že X. J., otec navrhovateľky, nebol vlastníkom spoluvlastníckych podielov, preto ich nemohol ako nevlastník platným spôsobom previesť darovacou zmluvou na svoju dcéru - navrhovateľku. Vychádzal z rozsudku Okresného súdu Čadca číslo konania 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina číslo konania 5 Co/552/01 zo dňa 1.6.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.8.2001, ktorý určil, že podiel X. J. vedený pod položkou 173 zoznamu oprávnených osôb J. W. S. - Q. z 30.11.1994 vo výške 21,25 podielov patrí Q. O.. X. J., podľa tvrdenia odporcu, previedol na svoje dcéry, teda aj na navrhovateľku, podiel, ktorý je totožný s podielom Q. O., ktorého nebol vlastníkom. Odporca žiadal konanie z uvedeného dôvodu prerušiť, mal za to, že súd nemôže prejudiciálne v inom konaní o tejto otázke rozhodnúť a ide o otázku, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

Súd vykonal nasledovné dôkazy.

Oboznámil darovaciu zmluvu, nájonnú zmluvu, listy vlastníctva, výdavkový pokladničný doklad, sťažnostné konanie na sudkyňu, námietku zaujatosti sudkyne, rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci námietok, vyjadrenie katastra nehnuteľností, podanie právneho zástupcu navrhovateľky k sporným a nesporným bodom a k predbežnému právnemu názoru, dohodu o odstúpení od zmluvy o prevode nehnuteľností, nové darovacie zmluvy, oznámenie o postúpení pohľadávok, zmluvu o postúpení pohľadávok, pripojené spisy a zápisnice z druhovo totožných konaní, zápisnice o pojednávaní v tomto konaní, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/489/2015-335 zo dňa 23.2.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/170/2012-223 zo dňa 14.3.2013.

Z vykonaných dôkazov mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné skutkové závery. Z darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000 (čl. 187) mal súd preukázané, že darováciu zmluvu uzavrela navrhovateľka s otcom X. J. na predmet sporu - podiely v sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Q.. Vklad bol povolený dňa 13.11.2000. Z LV č. XXXX mal súd preukázané, že navrhovateľka bola na základe uvedeného právneho titulu darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zapísaná na LV dňa 13.11.2000. Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa až dňom vkladu do katastra, teda dňom 13.11.2000, navrhovateľka stala spoluvlastníčkou podielov na základe darovacej zmluvy vo výške 100000/10500000. Z nájomnej zmluvy medzi navrhovateľkou a odporcom zo dňa 4.1.2000 (čl. 5) mal súd preukázané, že je uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom na totožné podiely, ktoré získala dňa 13.11.2000 darovacou zmluvou V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000. Porovnaním dátumov 13.11.2000 a 4.1.2000 mal súd preukázané, že navrhovateľka uzavrela nájomnú zmluvu skôr, než nadobudla vlastnícke právo k predmetu nájmu.

Preukázaný skutkový stav súd subsumoval pod nasledovné právne normy.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob užívania.

Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodal návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do tridsiatich dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Z uvedeného mal súd preukázaný právny záver, že nájomná zmluva medzi navrhovateľkou a odporcom zo dňa 4.1.2000 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 123 a § 39 Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia nájomnej zmluvy navrhovateľka nebola vlastníčkou predmetu nájmu, podľa § 123 Občianskeho zákonníka nemohla disponovať s predmetom nájmu. Nikto nemôže na iného previesť viac práva, než sám má. Keďže napriek uvedenému navrhovateľka nájomnú zmluvu uzavrela, je právny úkon neplatný od počiatku pre rozpor s kogentným ustanovením zákona (§ 123 Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu sa posudzuje ku dňu uzavretia právneho úkonu, teda ku dňu 4.1.2000. V návrhu navrhovateľka netvrdila uzavretie ústnej nájomnej zmluvy. Tá by však bola neplatná z rovnakých dôvodov ako písomná nájomná zmluva. Taktiež nemohlo dôjsť k obnove neplatnej nájomnej zmluve podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie má na mysli platný právny úkon a nájomnú zmluvu na dobu určitú. V tomto prípade išlo o neplatnú nájomnú zmluvu, ktorá bola zavretá na dobu neurčitú. Žiadnu ďalšiu nájomnú zmluvu navrhovateľka nepredložila, ani netvrdila v návrhu. Preto na základe neplatnej nájomnej zmluvy nevzniklo navrhovateľke právo na zaplatenie nájomného podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd považoval za nadbytočné a nevhodné spôsobovať ďalšie prieťahy v konaní ustáľovaním výšky nájomného. Návrh na zaplatenie nájomného zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu. Nárok na zaplatenie nájomného je nárokom zo zmluvy. V konaní navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala základný predpoklad pre úspech v spore - platnú nájomnú zmluvu za sporné časové obdobie rok 2003. Navrhovateľka podľa § 494 Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na § 663 a nasl., § 39, § 123 Občianskeho zákonníka nie je aktívne legitimovaná požadovať zmluvný nárok - nájomné z neplatnej nájomnej zmluvy. V tomto smere súd vychádzal aj z rozsudku Krajského súdu v Žiline v druhovo totožnej veci 11Co/489/2015-335 zo dňa 23.2.2016.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľky na zaplatenie nájomného za sporné časové obdobie v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľky na vymáhanie zmluvného nároku - nájomného na základe neplatnej nájomnej zmluvy.

Rozhodnutie zodpovedá skutkovému stavu, ktorý je uvedený v návrhu na čl. 1, 2 spisu. V súlade so závermi odvolacieho súdu ostatné podania súd nevyhodnotil ako zmenu návrhu z čl. 1, 2 súdneho spisu.

Podľa pokynov odvolacieho súdu sa prvostupňový súd vypořiadal s otázkou alternatívneho uplatňovania nároku.

Súd ustálil, že v danom prípade nejde o návrh na alternatívne plnenie (eventuálny petit). Navrhovateľka nežiada eventuálne plnenie v petite. O eventuálny petit ide, ak na základe totožného skutkového stavu navrhovateľ uplatňuje eventuálne plnenie. Navrhovateľka v návrhu čl. 1, 2 spisu žiadala len zaplatenie nájomného za sporné časové obdobie. Nežiadala alternatívne v petite iné plnenie.

Návrhy navrhovateľky súd nevyhodnotil ani ako alternatívny petit. V alternatívnom petite by navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu na dve plnenia, pričom právo voľby by mal odporca. Alternatívny petit tiež vychádza z totožných skutkových tvrdení. Petit navrhovateľky je totožný, nie je alternatívny.

Súd ustálil, že pokiaľ navrhovateľka žiadala priznať plnenie nielen titulom nájomnej zmluvy medzi navrhovateľkou a odporcom, ale aj titulom nájomnej zmluvy medzi X. J. a odporcom zo dňa 4.1.2000, titulom postúpenej pohľadávky X. J. na nájomné za rok 2002 na základe dohody o postúpení pohľadávky zo dňa 5.1.2003, titulom bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklého nájomného, titulom užívania podielu odporcom, titulom nájomného po X. J. ako právna nástupkyňa na základe darovacej zmluvy, titulom postúpenia pohľadávky zo dňa 5.1.2003 z X. J. na navrhovateľku, z horeuvedených dôvodov nie sú ani návrhom na alternatívne plnenie (eventuálny petit), ani alternatívnym petitom, ide len o alternatívne právne posúdenie (kvalifikáciu, titul) totožného skutkového stavu.

Pokiaľ tvrdenie navrhovateľky bolo v tej rovine, že uvedené podania sú iným titulom uplatneného nároku (rozumej inou právnou kvalifikáciou), zmenou právneho dôvodu (právnej kvalifikácie) bez zmeny skutkového stavu súd nie je viazaný, právne posúdenie patrí len súdu. Preto ak by navrhovateľka alternatívne právne posúdila totožný skutkový stav (skutkový stav uvedený v prvom návrhu v poradí na čl. 1 spisu), súd by rozdielnym právnym posúdením navrhovateľky nebol viazaný. Ak by odlišne právne posúdila odlišný skutkový stav, išlo by o zmenu návrhu, zmenu rozhodujúcich skutkových tvrdení, v nadväznosti na to zmenu právnej kvalifikácie uplatneného nároku. Zo záverov odvolacieho súdu vyplýva, že nejde o zmenu skutkového stavu, zmenu návrhu. Preto súd vychádzal zo záveru, že ide len o inú právnú kvalifikáciu totožného skutkového stavu, ktorou sa súd necítil byť viazaný, ale podľa pokynov odvolacieho súdu sa zaoberal aj alternatívnym právnym posúdením veci. Zároveň sa v odôvodnení rozsudku vypořiadal so všetkým, čo počas konania vyšlo najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania (§ 132 posledná veta OSP).

V konaní odporca tvrdil iný dôvod neplatnosti, než je dôvod neplatnosti ustálený súdom v tomto konaní. V tomto konaní súd dospel k záveru, že nájomná zmluva je neplatná preto, že v čase jej uzavretia nebola navrhovateľka ešte vlastníčkou podielov. Predmetom dovolacieho konania (6C/648/01) je iný dôvod neplatnosti, ktorý nemôže ovplyvniť výsledok konania vo veci 13C/33/2006. Ak by aj navrhovateľka v dovolacom konaní bola úspešná a darovacia zmluva V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000 bola určená za platnú, nijako to neovplyvní skutočnosť, že zápis do katastra bol vykonaný až dňa 13.11.2000, teda neskôr, než uzavrela nájomnú zmluvu. Výsledok dovolacieho konania neovplyvní neplatnosť právneho úkonu z dôvodu, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy nebola vlastníčkou. Výsledok dovolacieho konania nemôže konvalidovať nájomnú zmluvu neplatnú z iného dôvodu, než je neplatnosť tvoriaca predmet dovolania. Vo vzťahu k dovolaciemu konaniu, rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2013, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 6C/648/01 zo dňa 18.9.2012 tak, že určil darovacie zmluvy V XXXX/XXXX a V XXXX/XXXX za neplatné, súd uvádza, že v tomto smere sa cítil byť viazaný v nadväznosti na § 159 ods. 2 OSP len výrokom rozsudku o neplatnosti zmlúv. Odôvodnením rozsudku sa necítil byť viazaný. Odôvodnením rozhodnutia sú súdy viazané len v prípade zrušenia veci podľa § 226 OSP. Zo záväznosti výroku o neplatnosti darovacích zmlúv v nadväznosti na § 159 ods. 2 OSP potom mal súd ustálené, že zmluvy sú určené za absolútne

neplatné, preto sú neplatné od počiatku, teda od ich uzavretia. Právny vzťah sa vráti do pôvodného stavu pred uzavretím darovacích zmlúv. Pred uzavretím darovacích zmlúv bol vlastníkom sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Q. darca - X. J.. Preto na list vlastníctva pri neplatnosti darovacích zmlúv bude zapísaný X. J. a nie Q. O., respektíve jej právni nástupcovia. Druhý dôvod, ktorý bráni zápisu právnych nástupcov Q. O. na list vlastníctva napriek rozsudku Krajského súdu v Žiline 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2013 je skutočnosť, že právny titul Q. O. na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 552/01 zo dňa 1.6.2001 je rozsudkom nevykonateľným v katastri nehnuteľností. Takýto záver mal súd potvrdený aj listinami, vyjadreniami Správy katastra Čadca, z ktorých vyplýva, že rozsudok 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 nie je možné zapísať na list vlastníctva ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva Q.Y. O., respektíve jej právnych nástupcov. Zároveň z týchto vyjadrení katastra mal súd preukázané, že po určení neplatnosti darovacích zmlúv na list vlastníctva bol zapísaný X. J.. Po určení neplatnosti darovacích zmlúv sa stal vlastníkom X. J. a to aj na spoluvlastnícke podiely tvoriace predmet sporu, a to spätne, ku dňu uzavretia darovacích zmlúv, teda ku dňu 19.9.2000. Bol by to len ďalší dôvod neplatnosti nájomnej zmluvy, nad rámec neplatnosti vyslovenej v tejto veci. Znamenalo by to, že navrhovateľka nebola vlastníčkou vôbec, a nielen v deň uzavretia nájomnej zmluvy. Ako súd už zdôraznil, výsledok dovolacieho konania vo veci neplatnosti darovacích zmlúv nemôže ovplyvniť výsledok tohto konania ani v prípade, ak darovacie zmluvy budú určené za neplatné, ani v prípade, ak nebudú určené za neplatné. Sporná nájomná zmluva zo dňa 4.1.2000 bude neplatným právnym úkonom bez ohľadu na výsledok dovolacieho konania.

Pokiaľ právny zástupca navrhovateľky tvrdil, že navrhovateľka nadobudla aktívnu legitímáciu na vymáhanie zmluvného nároku - nájomného na základe úkonu, odstúpenia od darovacej zmluvy zo dňa 20.6.2013 bod I/1 „účastníci sa dojednávajú, že úžitky z nehnuteľností do dnešného dňa patria Q. J.“ čl. 331, k tomu súd uvádza.

Za situácie, že právoplatným spôsobom bolo rozhodnuté o neplatnosti darovacích zmlúv, bolo nevyhnutné konštatovať, že platným spôsobom možno odstúpiť len od platného právneho úkonu. V nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP sú darovacie zmluvy právoplatne určené za neplatné, treba vychádzať zo záveru, že neplatné je aj odstúpenie od darovacích zmlúv.

Odstúpenie od darovacej zmluvy nemá právnu relevanciu k predmetu sporu.

Z neplatného právneho úkonu odstúpenia od darovacích zmlúv nemohla navrhovateľka získať aktívnu legitímáciu k vymáhaniu zmluvného nároku - nájomného (§ 494 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o dôkaz, že X. J. dohodou postúpil právo na nájomné (čl. 326) tvoriace predmet sporu na navrhovateľku, také tvrdenie je taktiež právne irelevantné vo vzťahu k predmetu sporu, ktorý tvorí právo na zaplatenie nájomného patriaceho navrhovateľke za rok 2003. Z dôvodov už uvedených sa X. J. nestal nositeľom práva na zaplatenie nájomného za spoluvlastnícky podiel navrhovateľky, ktorý bol predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 4.1.2000 a ktorý je predmetom tohto konania. X.Á. J. mal uzavretú nájomnú zmluvu na svoje spoluvlastnícke podiely v totožných nehnuteľnostiach, ktoré netvoria predmet tohto konania. Zmluvou o postúpení preto nemohol na navrhovateľku platne postúpiť právo na zaplatenie nájomného za rok 2003 z podielov navrhovateľky, keď nebol nositeľom tohto práva. Na navrhovateľku mohol postúpiť len právo na zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy medzi ním a odporcom. Predmetom tohto konania však je právo na zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom. Preto ani postúpenie nájomného z X. J. na navrhovateľku nemá právnu relevanciu k predmetu sporu.

Navrhovateľka nezískala za rok 2003 aktívnu legitímáciu k vymáhaniu zmluvného nároku - nájomného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od otca X. J. zo dňa 26.11.2005 (čl. 251).

Tvrdenia v návrhu čl. 1 spisu neumožňujú nárok posúdiť právne ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (nález Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012, R Najvyššieho súdu SR 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010, R NS SR 3 Obdo 31/2009 z 24.3.2010, R NS SR 11 M Obdo V 19/2007 zo dňa 31.7.2008, uznesenie Krajského súdu v Žiline 7Co/312/2014 zo dňa 30.7.2014. Subsumovať skutkový stav pod hypotézu právnej normy podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka by

súd mohol len vtedy, keby návrh (čl. 1 spisu) obsahoval tvrdenie o neplatnosti, resp. neexistencii platnej nájomnej zmluvy. Návrh čl. 1 však obsahuje nárok na nájomné na základe platnej nájomnej zmluvy.

Z procesného hľadiska odporca žiadal konanie prerušiť. Mal za to, že súd nemôže prejudiciálne v inom konaní rozhodnúť o otázke neplatnosti darovacích zmlúv riešenej v konaní 6C/648/2001. Zároveň mal za to, že ide o otázku, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci 13C/33/2006.

K tomu navrhovateľka uviedla, že nesúhlasí s prerušením konania. Mala za to, že súd má právo prejudiciálne ustáliť uvedenú otázku, či bol vlastníkom darovaných podielov X. J. alebo Q. O.. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S 275/1995 zo dňa 24.10.1995, ktorým bol spoluvlastnícky podiel X. J. potvrdený. Poukázal na nezapisateľnosť rozsudku sp. zn. 10C/333/00 v katastri nehnuteľností.

Dňa 25.1.2006 (č. 15) podal odporca návrh na prerušenie konania.

Okresný súd v Čadci uznesením č.k. 13C/33/2006-23 zo dňa 6.7.2006 prerušil konanie do právoplatného ukončenia veci 6C/648/01 (JUDr. Kičura).

Po zmene zákonného sudcu zákonná sudkyňa JUDr. Anna Plichtíková uznesením č.k. 13C/33/2006-145 zo dňa 16.4.2013 zrušila uznesenie o prerušení konania a pokračovala v konaní.

Odvolačný súd uznesením č.k. 7Co/220/2013-158 zo dňa 30.9.2013 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a zaujal názor, že otázka vlastníctva navrhovateľky je otázkou predbežnou, ktorú môže súd vyriešiť sám, ale v záujme jednotnosti rozhodovania súdov je výhodnejšie vyčkať na rozhodnutie vo veci 6C/648/2001.

Súd preto vyčkal na právoplatnosť veci 6C/648/2001 (28.1.2014). Dňa 29.4.2014 vytýčil termín pojednávania na deň 19.6.2014, následne dňa 25.9.2014 vo veci rozhodol.

Vo veci vedenej pred Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 6C/648/01 bolo rozhodnuté dňa 18.9.2012 rozsudkom č.k. 6C/648/01-793. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5Co 479/2012-918 zo dňa 9.7.2003 rozsudok prvostupňového súdu zmenil a určil, že darovacia zmluva V XXXX/XXXX uzavretá medzi X. J. a Q.. Q. J., K.. XX.X.XXXX, dňa 19.9.2000, ktorej vklad bol povolený dňa 13.11.2000, ktorá sa týkala nehnuteľnosti na LV č. XXXX katastrálneho územia Q., je neplatná. Určil, že darovacia zmluva V XXXX/XXXX zo dňa 19.9.2000, uzavretá medzi X. J. a Q.. Q. S., K.. X.XX.XXXX, dňa 19.9.2000, ktorej vklad bol povolený dňa 13.11.2000, ktorej obsahom boli nehnuteľnosti na LV č. XXXX katastrálneho územia Q., je neplatná. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že darovacie zmluvy považuje za neplatné z toho dôvodu, že podiel X. J. vedený pod položkou 173 zoznamu oprávnených osôb J. W. S. V. Q. z 30.11.1994 vo výške 21,25 podielov patrí Q. O. na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co/552/01 zo dňa 1.6.2001. Podiely určené Q. O. sú totožné, podľa názoru odvolacieho súdu, s podielmi, ktoré boli predmetom darovacích zmlúv z X. J. na jeho dcéry. X. J.Č. previedol podiely, ktoré nevlastnil. Mal za to, že nároky priznané v konaní 10C/333/00 sú iné, než nároky priznané rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/276/95-23 zo dňa 24.10.1995, ktorým správny súd potvrdil rozhodnutie Pozemkového úradu v Čadci zo dňa 12.6.1995. K argumentu prvostupňového súdu, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov - darovacích zmlúv, pretože rozsudok 10C/333/00-52 zo dňa 22.11.2000 je nevykonateľný, nezapisateľný v katastri nehnuteľností, odvolací súd uviedol, že k zápisu rozsudku v katastri bránili uvedené darovacie zmluvy. Ich určením za neplatné podľa § 36a katastrálneho zákona táto prekážka odpadne a rozsudok bude zapisateľný v katastri nehnuteľností. Je teda daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacích zmlúv. Rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 6C/648/01-793 zo dňa 18.9.2012 tak nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2014.

Konanie vo veci 13C/33/2006 tak bolo prerušené do právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 6C/648/01, teda do 28.1.2014. Navrhovateľka podala dovolanie proti právoplatnému rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odklade vykonateľnosti uvedeného rozsudku.

Táto procesná situácia však nemala vplyv na pokračovanie v prerušenom konaní, pretože konanie bolo prerušené do právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 6C/648/01 a nie do vykonateľnosti uvedeného rozsudku. Okrem uvedeného, dovolacie konanie nemá vplyv na predmet sporu, pretože súd určil nájomné zmluvy za neplatné z dôvodu, ktorý je odlišný od dôvodu neplatnosti darovacích zmlúv (v nadväznosti na to aj nájomných zmlúv), ktorý tvorí predmet sporu pred dovolacím súdom vo veci sp. zn. 6C/648/01. Na základe uvedených dôvodov súd pokračoval v konaní. Mal za to, že konanie nie je prerušené.

Vzhľadom k neustálym sťažnostiam právneho zástupcu odporcu na osobu sudkyne bolo potrebné vyriešiť aj otázku zaujatosti sudkyne v nadväznosti na § 14 ods. 1 OSP. Právny zástupca odporcu žiadal vo svojom podaní, aby sudkyňa bola vylúčená vo všetkých veciach, v ktorých zastupuje právny zástupca odporcu. Následne však právny zástupca odporcu vyhlásil, že uvedeným podaním nemienil vzniesť námietku zaujatosti voči sudkyňi, respektíve, že námietku berie späť. Aj keď počas celého konania nepostupoval podľa zákona a nevzniesol voči sudkyňi námietku zaujatosti, vyvíjal na sudkyňu tlak, aby sa sudkyňa dala vylúčiť z rozhodovania v tejto veci, ako aj z rozhodovania vo všetkých ostatných veciach, v ktorých právny zástupca odporcu zastupuje účastníkov konania u zákonnej sudkyne. Všetky podania boli hromadné, totožné aj v iných v súdnych sporoch. Tlak bol na sudkyňu vyvíjaný produkovaním hromadných sťažností, podaním návrhu na disciplinárny postih. V tomto spise sú podania týkajúce sa sťažnostného konania od čl. 42-117, 121-122.

Pre súd, účastníkov konania a právnych zástupcov v tomto smere bol záväzný pokyn nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline na čl. 124 spisu. Súd sa cítil byť viazaný právnym názorom, že sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Nadriadený súd na čl. 124 spisu vyhodnotil podanie právneho zástupcu odporcu ako námietku zaujatosti voči sudkyňi, ktorú však vzal späť.

Preto, keď odpadol dôvod prerušenia konania, sudkyňa ďalej vo veci konala.

Vzhľadom k tomu, že syn sudkyne utrpel úraz a domnelého útočníka zastupuje právny zástupca odporcu, sudkyňa z tohto dôvodu požiadala o vylúčenie z rozhodovania v tejto veci, rovnako v ostatných veciach (čl. 161-162).

Pre súd, účastníkov konania a právnych zástupcov aj v tomto smere je záväzný záver rozhodnutie nadriadeného súdu - Krajského súdu v Žiline č.k. 6NcC 18/2014-197 zo dňa 26.2.2014, ktorý rozhodol, že sudkyňa nie je vylúčená z rozhodovania v tejto veci. Právny zástupca odporcu napriek záverom nadriadených súdov podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pre porušenie ústavného práva odporcu na nezávislého a nestranného sudcu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (čl. 455).

Ku dňu rozhodnutia súdu - 25.9.2014 nedoručil právny zástupca odporcu rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o tom, že sudkyňa je vylúčená z rozhodovacej činnosti v tejto veci. Preto podľa § 154 ods. 1 OSP rozhodujúci je stav ku dňu rozhodovania. Ku dňu rozhodovania sudkyňa nemala vedomosť o tom, že by bola vylúčená z rozhodovacej činnosti a necítila sa byť vo veci zaujatá. Zákonná sudkyňa mala za to, že je povinná, až do prípadného vylúčenia, vo veci konať a rozhodovať bez zbytočných prietahov, pretože ide tiež o ochranu ústavného práva účastníkov konania podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tlak právneho zástupcu odporcu na vylúčenie sudkyne je taktiež ústavne nepripustný, pretože podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR má každý účastník konania, teda aj navrhovateľka, právo na to, aby mu nebol odňatý zákonný sudca. Je potrebné zvážiť, či takýto tlak na vylúčenie sudkyne z rozhodovania je v súlade s článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s etickým kódexom advokáta a v súlade s § 342 ods. 1, 2 Trestného zákona o nezasahovaní do nezávislosti súdu, keď právny zástupca odporcu počas celej doby nevzniesol zákonným spôsobom námietku zaujatosti voči sudkyňi. Tlak právneho zástupcu odporcu nebol zameraný na ovplyvňovanie sudkyne pri rozhodovaní, bol zameraný na vylúčenie sudkyne z rozhodovacej činnosti.

Z uvedených dôvodov sudkyňa konštatuje, že napriek uvedenému tlaku na jej vylúčenie konala a rozhodla nestranne, nezávisle, tak ako jej to ukladá článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ak Ústavný súd Slovenskej republiky vzhľadom k ústavnej sťažnosti právneho zástupcu odporcu dospeje k inému záveru, sudkyňa bude rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky v celom rozsahu rešpektovať.

K tomu je však potrebné uviesť, že aj navrhovateľka produkovala sťažnosť na sudkyňu na čl. 309 spisu dňa 25.2.2016 v časovej príčinnej súvislosti s voľbami, ktorú doručila predsedovi vlády, podpredsedovi vlády, ministrom spravodlivosti, verejnej ochrankyni práv, predsedovi Súdnej rady, predsedovi Krajského súdu v Žiline, čo sudkyňa taktiež vo svojom vyjadrení k sťažnosti pod Spr 12/2016 na čl. 313 spisu vyhodnotila ako tlak na sudkyňu a na jej rozhodovacia činnosť. Sudkyňa sa však ani v dôsledku tejto aktivity navrhovateľky necítila byť vo veci zaujatá, nepredložila vec z vlastnej iniciatívy nadriadenému súdu k vylúčeniu sudkyne z rozhodovacej činnosti. Navrhovateľka právne relevantným spôsobom nevzniesla námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi v zmysle § 14 a nasl. OSP.

Úspešným účastníkom konania je odporca. Podľa § 142 ods. 1 OSP mu patrí plná náhrada trov konania. Náhradu trov konania mu súd priznal v súlade s § 151 ods. 1 OSP, vo výške účelne vynaložených nákladov, v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení zmien a doplnkov.

Súd priznal náhradu trov konania za nasledovné úkony právnej pomoci:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia 25.1.2006	61,41 €
2/ odpor proti platobnému rozkazu 25.1.2006	61,41 €
3/ odvolanie proti uzneseniu 9.5.2013	61,41 €
4/ zastúpenie pri pojednávaní 24.6.2014	61,41 €
5/ vyjadrenie k odvolaniu 20.11.2014	61,41 €
6/ zastúpenie pri pojednávaní 25.9.2014	61,41 €
7/ zastúpenie pri pojednávaní 24.3.2016	61,41 €
	429,87 €

- paušálne náhrady r. 2006 (2 x 5,44 €)	10,88 €
- paušálne náhrady r. 2013 (1 x 7,81 €)	7,81 €
- paušálne náhrady r. 2014 (3 x 8,04 €)	24,12 €
	42,81 €

429,87 € + 42,81 € = 472,68 € + 20 % DPH (= 95 €) = 567,68 €.

Podľa § 151 ods. 1 OSP súdne poplatky právny zástupca odporcu nevyúčtoval matematickým (účtovným) spôsobom, ako mu to ukladá zákon (vyúčtovanie spôsobom „zaplatené súdne poplatky“ súd nevyhodnotil ako riadne vyúčtovanie trov konania a náhradu trov v nadväznosti na § 151 ods. 1 OSP nepriznal. Ide o návrhové konanie a odporca ani nedefinoval, ktoré poplatky žiada priznať a ktoré nie.

Súd nepriznal odporcovi právo na náhradu trov konania, ktoré nespĺňali zákonnú zásadu účelného vynaloženia trov konania (§ 142 ods. 1 OSP), nevedli k efektívnemu uplatneniu a ochrane práv odporcu, ale mali len šikanózný účel vo vzťahu k sudkyňi. Namiesto toho, aby právny zástupca právne relevantným spôsobom vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi a spoplatnil námietku zaujatosti, vytvoril na sudkyňu hrubý nátlak, aby sa sama dala vylúčiť z konania. Požiadal Okresný súd v Čadci, aby sudkyňa JUDr. Anna Plichtíková bola vylúčená vo veciach, kde vystupuje právny zástupca JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., následne tvrdil, že námietku nevzniesol, ale zároveň ju vzal späť. Preto súd nepriznal náhradu trov konania za úkon čl. 50 spisu zo dňa 14.8.2012 - odvolanie proti uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za vnesenú námietku zaujatosti, späťvzatie námietky zaujatosti zo dňa 10.10.2012, vyjadrenie k predloženiu veci Krajskému súdu v Žiline zo dňa 15.10.2012 čl. 121, vyjadrenie k návrhu zo dňa 18.7.2013 čl. 165, ktoré spolu s predchádzajúcim úkonom nie súd ani úkonmi vo veci samej. Tzv. vyjadrenie k návrhu na čl. 165 spisu nie je ani vyjadrením k návrhu. Ide o právne irelevantné pokyny právneho zástupcu odporcu, v ktorom žiada súd, aby vytyčil pojednávanie, aj keď nenadobudol právoplatnosť rozsudok 6C/648/2001, do právoplatnosti ktorého bolo konanie prerušené (v dôsledku odvolania odporcu). Zo záväzného právneho názoru nadriadeného súdu vyplýva (čl. 124), že vyhodnotil slovné spojenie „žiadame, aby jej boli odňaté“ (čl. 43) ako námietku

zaujatosti voči sudkyňi. Uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za námietku bolo zrušené len z dôvodu späťvzatia námietky (čl. 125, 44).

Preto súd mal za to, že uvedené úkony sú nielen neúčelne vynaložené, ale bolo by aj v rozpore s dobrými mravmi priznať náhradu trov konania za šikanóznny prístup k sudkyňi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.